

Ἐν Ἀγίῳ Ὅρει τῆ 10//23.2.2024.
Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

**ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΣΥΓΚΡΙΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ
ΤΩΝ ΣΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΓΑΒΑΑ.
Οἱ νεοταξίτες ἐπιβάλλουν
τὴν «υἰο-θυσία» καὶ «τεκνο-θυσία»...!!!**

Ἵπὸ Ἀγιορειτῶν Κελλιωτῶν Πατέρων.

*«Ἡ ὁμοίωση τοῦ τρόπου μας μὲ τὸ καλὸ ἢ τὸ κακὸ
μᾶς κάνει παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ σατανᾶ».
(Ἵσσιος Θαλάσσιος ὁ Λίβυος)*

Ἐλεγε ὁ προφήτης Μιχαίας τοὺς ἄρχοντες τῆς ἐποχῆς του, καὶ τὸν ἔλεγο αὐτὸν παραλλάξαμε γιὰ τοὺς σημερινούς : *«Ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἡγούμενοι τῶν λαῶν καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἐθνῶν, οἱ βδελυσσόμενοι κρίσιν καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες»* (Μιχ. 3, 9).

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, γιὰ τὸ θέμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας καὶ τῶν προεκτάσεων τῆς *«πολὺς ἀχὸς ἀκούγεται, πολλὰ τουφέκια πέφτουν»*. Πολὺς λόγος καὶ προσπάθεια νὰ μετατεθοῦν ὄρια ἀρχαῖα. Νὰ ψηφιστοῦν νέοι νόμοι, *«νέες πλάκες γραμμένες μὲ ἀσέβεια»* (Ἀγ. Γρηγ. Θεολόγου, Ποίημα Α', στίχ.159, ΕΠΕ 10, 281).

Ὁ σαρωτικὸς ἀσκὸς τοῦ Αἰόλου ἄνοιξε γιὰ τὸ σαρκικὸ ἀλλὰ καὶ πνευματικὸ αὐτὸ θέμα ἐπὶ πρωθυπουργίας Τσίπρα. Νομοθέτησε *«σύμφωνο συμβίωσης»* καὶ ἀλλαγὴ φύλου (!), ἂν εἶναι δυνατόν, στὴν ἡλικία τῶν δεκαπέντε -15- ἐτῶν (!!!). Ἐκλείσει αὐτὴ ἡ σκοτεινὴ σελίδα. Ἄνοιξε ἄλλη, ὀλοσκότεινη. Τὸ νέο κακὸ μὲ τὸ παλαιὸ *«εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται»* (Ἀγ. Γρηγ. Θεολόγου, ΕΠΕ 8,41). Πρωταγωνιστὴς τῆς παράστασης τοῦ νέου δράματος ὁ σαρωτικὸς κυκλώνας, νῦν πρωθυπουργὸς Κυρ.Μητσοτάκης, (ἐνῶ ὁ ἀφορισμὸς του εἶναι ἐγκυρότατος καὶ ἐν πλήρῃ ἐνεργείᾳ) πρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ κόμματος *«Νέας Δημοκρατίας»*, πρόθυμος καὶ ὑπάκουος στὰ κελεύσματα τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων, ἢ ὅποια ὡστόσο δὲν εἶναι καθόλου ...νέα, γιὰτὶ παραμένει ἀναλλοίωτο τὸ ἀρχέγονο ἐωσφορικὸ ψεῦδος : *«καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί»* (Γεν. 3, 5). Ὅλα ὀδεύουν ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Ὁ ἐκάστοτε νέος πρωθυπουργός, χειρότερος τοῦ προηγουμένου.

*«Τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς
καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος
καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρουσίβη» (Ψαλμ., 1,4).*

Οἱ δυὸ αὐτοὶ πρωθυπουργοί, γιὰ τὸ ἐν λόγω θέμα θέσπισαν νόμους πού ξεπέρασαν τοὺς Σοδομίτες ! Αὐτὰ πού θέσπισαν ἐγγράφως εἶναι ἀσυγκρίτως χειρότερα ἀπὸ τοὺς τότε ἄγραφους νόμους τῶν Σοδόμων. Πόσο χειρότερα ; «*Καθὸσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν*» (Ψαλμ.102 [103],12). Τότε δὲν ὑπῆρχε, οὔτε κατὰ φαντασίαν, «*ἀλλαγὴ φύλου*» (Τσίπρας), «*γάμος*» ὁμοφυλοφίλων, οὔτε «*υἰοθεσία*» (δηλαδή υἰοθέτηση παιδιῶν), οὔτε «*τεκνοθεσία*» ἢ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν συμβολὴ παρένθετης μητέρας (Μητσοτάκης). Ἐδῶ ἀξίζει νὰ ἐπισημάνουμε τὸ γεγονός ὅτι στοὺς Σοδομίτες τῆς ἐποχῆς Λῶτ 2.000 πρὸ Χριστοῦ δὲν ὑπῆρχε κἂν ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος, σὲ πλήρη παρανοϊκὴ ἀντιπαράθεση μὲ τὴν μετὰ Χριστοῦ σημερινὴ ἐποχὴ τῆς πλήρης Χάριτος! Ἀναρωτιόμαστε ἐπομένως ποιά ἢ τιμωρία τοῦ σημερινοῦ ἀνθρωπίνου γένους ; Φρενίτιδα καταστροφῆς! «*Σοδομίτιδες πηγές δὲν τοὺς φθάνετε!*» (Ἄγ. Γρηγ. Θεολόγου, Ἐπίγραμμα ΜΖ', ΕΠΕ 3,30). Τὰ σημερινὰ χειρότερα, «*ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης*» (Θρῆνοι Ἰερεμίου 4,6).

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορά μᾶς ἀπέκρυσαν τὸν ἀπώτερο δόλιο σκοπὸ τους : νὰ ἀναβαθμίσουν τὸ περιβόητο «*σύμφωνο ἐλεύθερης συμβίωσης*» (τὸ ὁποῖο συνδυαζόμενο μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη ὑπερκαλύπτει νομικῶς κληρονομικά, ἀσφαλιστικά καὶ λοιπὰ κοινωνικά δικαιώματα μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) σὲ πλήρη «*γάμο*» –μὲ τὴν ἥπια ἀντιμετώπιση τῆς Ἱεραρχίας-, ἀνοίγουν τὴν κερκόπορτα τῆς υἰοθεσίας καὶ τεκνοθεσίας κατὰ παραγγελία.

Ποιά εἶναι ἡ θέση τῶν **Ἀγιορειτῶν Κελλιωτῶν Πατέρων** ὡς πρὸς τὰ θέματα αὐτά ; «*Οἱ μοναχοὶ ξένον τῆς Ἐκκλησίας οὐχ ἠρετίσαντο φρόνημα, ἀλλὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ κατέχειν σπουδάζουσι*» βεβαιώνει ὁ Ὅσιος Μάρκος ὁ Ἐρημίτης (*Συζητήσεις μὲ σχολαστικὸ*, ΦΕΠΕ 13, σελ.249). Ὡς ἐκ τούτου ἔχουν ἐκδώσει σχετικὰ ἄρθρα ὅπως :

«Ἀπάντηση Ἀγιορειτῶν σὲ βλάσφημες θέσεις μητροπολίτη Νέας Ἰωνίας καὶ Νέας Φιλαδελφείας κ.Γαβριήλ γιὰ τὴν ὁμοφυλοφιλία»* (πού δυστυχῶς ἕως τῆς σήμερον δὲν διόρθωσε [!]) τῆς 30.1/12.2.2022,
καὶ «*Τὸ ναυάγιο στὴν Βουλιαγμένη τοῦ ὑπερ- ὠκεάνιου ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἐλπιδοφόρου*»** τῆς 5//18.7.2022.

Οἱ μοναχοὶ στοιχοῦνται στὶς ἀπὸ χιλιετίες πρὶν, δοθεῖσες ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες εἶναι καταγεγραμμένες στὴν Ἁγία Γραφή (Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη) πού ἀναπαράγονται ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ἀναλύονται ἢ σχολιάζονται στὰ συγγράμματα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων μαζί μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων. Αὐτὰ εἶναι οἱ ὁδοδείκτες, ἢ πυξίδα, τὸ φρόνημα καὶ τὸ καύχημα μαζί μὲ τὴν Ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.***

Ἐνα ἀπὸ τὰ θεμελιώδη τῆς πίστεώς μας εἶναι ὅτι «*ἄρσεν καὶ θῆλυ*» ἐποίησεν ὁ Θεὸς καὶ τοὺς εὐλόγησε λέγων · «*αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε....*» (Γέν. 1, 27-28).

Απαγορεύθηκε επίσης αύστηρά από τόν Θεό ὁ πολυδιαφημιζόμενος καί πολυσυζητούμενος τρόπος συμβίωσης.

«Καί μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν βδέλυγμα γάρ ἐστὶ» (Λευϊτ.18,22). Αὐτός, ἄλλως τε, εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἀπαγορεύει στὸν ἄνδρα νὰ φοράει γυναικεῖα ροῦχα καὶ ἡ γυναῖκα ἀνδρικὰ. «Οὐκ ἔσται σκεύη (ἐνδύματα) ἄνδρὸς ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνὴρ στολήν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα» (Δευτ.22,5).

Ὁ Θεὸς μετὰ τὶς ἐντολὲς αὐτὲς παρότρυνε : «καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν» (ἔ.ἀ. 26).

Στὶς ἀπαγορεύσεις συμπεριλαμβάνονται ἀκραῖες παρεκτροπὲς ὅπως ἡ κτηνοβοσκία : «καὶ πρὸς πᾶν τετράπου οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτό, καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπου βιβασθῆναι, μυσαρὸν γάρ ἐστὶ» (Λευϊτ. 18,23). Ἀπὸ αὐτὲς τὶς διαστροφικὲς πτώσεις «ἐξεμιάνθη ἡ γῆ» (ἔ.ἀ. 25).

Συνεπῶς, ὅσοι κατηγοροῦν τὸ ὀρθὸ φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας, κατηγοροῦν καὶ ἐναντιώνονται στὸν ἴδιο τὸν Θεὸ καὶ ὄχι σὲ ἀνθρώπους. Αὐτὸ ἐπισημαίνει καὶ τονίζει ὁ προαναφερθεὶς Ἅγιος καὶ Ἐρημίτης Μάρκος : «Εἰ δὲ (ἐὰν ὁμως) φαίνεται σοι παρὰ φῦσιν γνώθι τίνα καταμέμφῃ · (μάθε ποιὸν κατηγορεῖς) ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐντειλάμενος» (γιατί ὁ Θεὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔδωσε τὴν ἐντολή) (ἔ.ἀ. σελ. 250).

Σὲ ὅσους ἐσφαλμένως ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἀναφέρθηκε στὸ θέμα τῆς ὁμοφυλοφιλίας, λαμβάνουν τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν γάμο στὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας (Ἰωαν. 2,1-11).

Στὶς τοιχογραφίες τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων Ἱερῶν Ναῶν, ἀποτυπώνεται αὐτὸ τὸ γεγονὸς μὲ ζωηρὰ χρώματα. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία παρευρίσκονται σὲ γάμο ἐτεροφύλων νεονύμφων, ἐνὸς ἀνδρός, τοῦ «*νυμφίου*» καὶ μιᾶς γυναικός, διότι «*ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν*» (Ἰωαν.3,29). Ἄρα, μέσῳ τῆς πράξης, τῆς συμμετοχῆς Του στὸν ἐν Κανᾷ γάμο, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχει πάρει θέση (δίνει τὴν εὐλογία Του μόνο σὲ γάμο ἄρρενος καὶ θήλεος).

Ἐκεῖ σιωπηλῶς μίλησε ὁ Χριστὸς καὶ μάλιστα ἡχηρῶς. Αὐτὸ εἶναι ἀκόμα μία ἀπόδειξις ὅτι μόνον αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὸν γάμο (τὸν ἐτερόφυλο) ἀποδέχεται, ἱερολογεῖ καὶ εὐλογεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καὶ «*τὸ μυστήριον τοῦτο* (αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοῦ γάμου) *μέγα ἐστίν*» βροντοφωνάζει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, «*ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν*» (Ἐφεσ. 5,32) καὶ ὄχι στὰ δημαρχεῖα (πολιτικὸ σύμφωνο συμβίωσης - «*γάμο*»). Ποῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ ἐκκλησιαστικὸς γάμος εἶναι νεώτατο Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας ; Δὲν διάβασαν ἢ δὲν ἄκουσαν τὸν Ἀπόστολο Παῦλο ; «*Εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν*» !

Δυστυχῶς «αἶ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι.....» θρηνεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του (1, 26-27).

Στὴν πρὸς Κορινθίους μαζί μὲ ἄλλους πεπτωκότες συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς ἀρσενοκοῖτες σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν θὰ κληρονομήσουν τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ (ἐκτὸς ἐὰν μετανοήσουν), «μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι οὔτε λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες Βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (6, 9-10).

Στὰ πρόσφατα χρόνια οἱ ἱερεῖς δέχθηκαν πολλές πιέσεις ἀπὸ κάποιους οἱ ὅποιοι δὲν πληροῦσαν τὶς προϋποθέσεις ὥστε νὰ ἔχουν συμμετοχὴ στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄς θυμηθοῦμε, γιὰ παράδειγμα, ὅσους ἢ ὅσες ἔκαναν πολιτικὸ σύμφωνο συμβίωσης - «γάμο» ἢ ἔκαναν θανάσιμα ἀμαρτήματα. Ἀπαιτοῦσαν νὰ γίνουν ἀνάδοχοι σὲ βαπτίσεις, νὰ κοινωνοῦν τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ κ.λπ. Σὲ αὐτοὺς δὲν ἐπιτρέπετο ἡ συμμετοχὴ στὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια. Τὸ ἴδιο θὰ ἰσχύει καὶ μὲ τὸν πολιτικὸ σύμφωνο συμβίωσης - «γάμο» τῶν ὁμοφυλοφίλων, τὸν ὁποῖο δὲν ἀποδέχεται ἡ Ἐκκλησία. Μετὰ ἀπὸ μετάνοια καὶ ἀλλαγὴ βίου, ἡ ὁποία θὰ εἶναι σύμφωνη μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας, τότε μόνο θὰ τοὺς ἐπιτρέπονται τὰ Θεῖα Μυστήρια.

Ὅσοι δὲν πείθονται θὰ πρέπει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ νὰ ἀκούσουν τὴν φωνὴν «τοῦ φιλανθρώπου κριτοῦ» ἡγουμένου κάποιου μοναστηριοῦ : « Στήθι· (Στάσου) ἀνάξιος γὰρ ὑπάρχεις τῆς ἐντεῦθεν εἰσόδου».

Ἡ παιδαγωγικὴ αὐτὴ φωνὴ ἀπευθύνεται σὲ πρῶην ληστὴ ὁ ὁποῖος προσῆλθε νὰ γίνῃ μοναχὸς «τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν μισήσας». Κατὰ τὴν δημόσια ἐξομολόγηση ποὺ τοῦ προτείνει ὁ «Ποιμὴν» ἀκούστηκαν « οὐ μόνον σωματικὰ παρὰ φύσιν (ὁμοφυλοφιλίες καὶ τὰ συναφῆ) καὶ κατὰ φύσιν (πορνεῖες καὶ τὰ συναφῆ), ἐν λογικοῖς καὶ ζώοις ἀλόγοις (κτηνοβασίεις καὶ τὰ συναφῆ) ἀλλὰ ἀκόμη καὶ μαγεῖες καὶ φόνοι καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἀκούσῃ οὔτε νὰ γράψῃ κανεῖς».

Ταῦτα διηγεῖτο ἐνῶ :

(α) «πίπτει εὐθέως ἐπὶ πρόσωπον ἔντρομος γενόμενος καὶ ὄλω τῷ φόβῳ κλονηθεὶς»,

(β) «χαμαὶ δὲ κείμενος, καὶ τὸ ἔδαφος τοῖς δάκρυσιν βρέχων».

(γ) Τὰ ἐξομολογεῖτο ἕνα – ἕνα «μετὰ φρίκης».

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἐξομολόγηση αὐτή, προστάζει ὁ Ποιμὴν νὰ καρῆ ἀμέσως μοναχὸς καὶ νὰ συγκαταριθμηθῇ στοὺς ἀδελφούς. (Προσοχὴ : Ὅχι ἀμέσως Θεῖα Κοινωνία, ἀλλὰ κουρὰ μοναχοῦ).

Αὐτὴ ἡ διήγηση καταγράφεται μὲ ξεχωριστὴ ζωντάνια καὶ γλαφυρότητα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη ἡγούμενο τοῦ Σινᾶ στὸ ἀριστουργηματικὸ ἱερογράφημά του τὴν Κλίμακα (Λόγος Δ', Περὶ ὑπακοῆς, παρ.14).

Σκοπίμως αφήσαμε πρὸς τὸ τέλος κάτι πού θὰ μπορούσε νὰ «στοιχηθεῖ» στὴν ἀρχή.

Ἐπειδὴ ὁ κόσμος σήμερα εἶναι ὡς «*πρόβητα πλανώμενα*» (1 Πέτρ.2,25) «*μὴ ἔχοντα ποιμένα*» (Μάρκ.6,34) καὶ δὲν γνωρίζει τὰ περὶ Σοδόμων, ἃς μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ θεωρήσουμε χρήσιμη μιὰ ἐπιλεκτικὴ παράθεση στὶς ἀναφερόμενες ἐνέργειες τῶν ἐν Σοδόμοις πολιτῶν, ὁμοφυλοφίλων ἀνδρῶν καὶ τὸν διάλογό τους μὲ τὸν δίκαιο Λῶτ, σχετικὰ μὲ τοὺς δυὸ Ἀγγέλους φιλοξενούμενούς του, τὰ ὁποῖα ἰχνογραφοῦνται μὲ μαῦρες πινελιές στὸ 19^ο κεφάλαιο τῆς Γένεσης στίχοι 1-11.

α) Ὁ Λῶτ θέλει, ἐπιμένει καὶ «*πείθει*» νὰ φιλοξενήσει (γιὰ νὰ προστατεύσει) τοὺς δυὸ (μὲ ἀνδρική μορφή) Ἀγγέλους πού ἐμφανίστηκαν στῆς πόλης τὴν πύλη. Πρὶν κοιμηθοῦν, συγκεντρώθηκαν ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκία τοῦ Λῶτ ΟΛΟΣ ὁ ἀνδρικός πληθυσμὸς «*ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου ΑΠΑΣ ὁ λαὸς ἅμα*» (συγχρόνως). Εἶχαν διαφθαρεῖ ἅπαντες. Καὶ τὰ παιδιὰ.

β) ΑΠΑΙΤΟΥΝ νὰ συγκοιμηθοῦν μὲ τοὺς δυὸ νεαροὺς φιλοξενούμενους τοῦ Λῶτ (σ.σ.τοὺς Ἀγγέλους), ἀλλὰ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥΣ· «*Ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς* (πρὸς ἐμᾶς), ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς». (Βγάλε αὐτοὺς ἔξω γιὰ νὰ τοὺς διαφθείρουμε, νὰ ἀσελήσουμε σ' αὐτούς). Δικαιωματικά, μὲ δικτατορικὸ τρόπο οἱ Σοδομίτες ἀπαιτοῦν τοὺς νέους, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΡΩΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ (οἱ Ἄγγελοι) ΑΝ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ.

γ) Ἀπαντᾷ ὁ Λῶτ · «*Νὰ σᾶς δώσω τίς θυγατέρες μου, εἶναι παρθένες. Χρησιμοποιήστε τίς ὅπως σᾶς ἀρέσει. Μόνο μὴν πειράξετε τοὺς ἄνδρες αὐτοῦς*».

Κραυγάζουν τὰ «*θηρία*» (οἱ Σοδομίτες) : «*Ἀπόστα ἀπὸ ἐκεῖ*». (Φύγε ἀπὸ ἐκεῖ ! Κάνε στὴν ἄκρη !) «*μὴ καὶ κρίσιν κρίνεις ;*»(Θὰ μᾶς κάνεις τὸν δικαστὴ τώρα ; Ποιὸς εἶσαι ἐσύ πού θὰ μᾶς κρίνεις ; Σκασμός! Μὴ μιλάς!).

δ) Ἡ δολοφονικὴ συμπεριφορὰ τῶν δικαιωματιστῶν ὁμοφυλοφίλων ἀνδρῶν τῶν Σοδόμων δὲν σταμάτησε ἐκεῖ. Ἐγκληματικὴ ἢ κακία τους · «*νῦν οὖν σὲ κακώσωμεν μᾶλλον ἢ ἐκείνους*» (Τώρα θὰ κακοποιήσουμε ἐσένα περισσότερο, παρὰ ἐκείνους). Δὲν ἐπέτρεπαν τὴν παραμικρὴ διαφωνία.

ε) «*Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ*» (περιφρονεῖ τὰ πάντα), διαβάζουμε στὶς Παροιμίες τοῦ Σολομώντος (18,3). Ἔτσι καὶ αὐτοὶ «*παρεβιάζοντο* (βιοπραγοῦσαν) τὸν ἄνδρα τὸν Λῶτ σφόδρα».

στ) «*καὶ ἤγγισαν συντρίψαι τὴν θύραν*» (καὶ πλησίασαν νὰ σπάσουν τὴν πόρτα). Ἀδίστακτοι κακοποιοί. Πολὺ «*δημοκρατικές*» οἱ ἀποφάσεις καὶ οἱ πράξεις τους.

ζ) Εὐτυχῶς οἱ Ἄγγελοι τράβηξαν τὸν Λῶτ μέσα στὸ σπίτι του καὶ ἔκλεισαν τὴν πόρτα. Τοὺς ἐκτὸς τῆς οἰκίας «*ἐπάταξαν ἐν ἄορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου*».

Παρόμοιο περιστατικό καταγράφεται στο βιβλίο *Κριταί* (Παλαιά Διαθήκη), «*υιοί παράνομοι*» και όμοφυλόφιλοι έκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν τῆς πόλεως Γαβαά, ἀπαιτοῦν παρομοίως « *έξένεγκε τὸν ἄνδρα (ὄχι τὴν γυναῖκα του) ὅς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτῶ*» (γιά νά ἔχουν μαζί του παρά φύσιν σχέση) (*Κριταί* 19,22). Τελικά βίασαν καὶ περιέπαιξαν τὴν γυναῖκα του ὅλη τὴν νύκτα ἐλευθερώνοντάς τὴν τὸ πρωί. Ἡ γυναῖκα δὲν ἄντεξε. Πέθανε πρὶν μπεῖ στο σπίτι ποὺ ἦταν ὁ σύζυγός της (στίχ.25-26).

Οἱ προηγούμενες συμπεριφορές μᾶς παραπέμπουν σὲ ἓνα σύγχρονο σύνθημα τῶν ΛΟΑΤΚΙ+ : «*Στὸ διάβολο ἢ οἰκογένεια («γάμο» δικαιοῦνται μόνον αὐτοί, «οἰκογένεια» μόνο ἢ δική τους), στὸ διάβολο καὶ ἢ πατρίς. Ἡ Ἑλλάδα νά πεθάνει νά ζήσουμε ἐμεῖς*» !!!"Ὁχι νά ζήσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ! Νά ζήσουν ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΙ ! (βλέπε σχετικά <https://www.youtube.com/watch?v=RAeAFcDM5k>).

«*Ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει*» (Μιχ.4,1) ἡ διολίσθηση τοῦ ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὰ χειρότερα. Ἀπορρέει ἀπὸ τὴν περιφρόνηση τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀπευθύνθηκε στὸν Κάϊν πρὶν σκοτώσει τὸν ἀδελφό του Ἄβελ· «*ἡμαρτες; ἡσύχασον*». Ἀμάρτησες ; Σταμάτησε τὸν κατήφορο. Μὴν κάνεις χειρότερα.

Τὸ τραγικὸ τῆς ὑπόθεσης εἶναι ὁ παραλογισμὸς ἐκ μέρους τῶν ὁμοφυλοφίλων νά ἀπαιτοῦν «*υἰοθεσία*» καὶ «*τεκνοθεσία*», ἐνῶ παράλληλα, παραληρηματικά ὑβρίζουν καὶ εὐτελίζουν δημόσια τὴν οἰκογένεια. Ἄς θυμηθοῦμε τὸ δημόσιο μῆνυμά τους, σὲ ποιὸν στέλνουν τὴν οἰκογένεια «*κόμπω καὶ θράσει*» (μὲ κομπορημοσύνη καὶ θράσος). «*Στὸν διάβολο*». (βλέπε ἀνωτέρω ἐντὸς τοῦ κειμένου).

Τελικά τί θέλουν ἐπὶ τέλους ; Ἄς ξεκαθαρίσουν ἂν θέλουν οἰκογένεια ἢ ὄχι. Ἀπὸ ὅτι διαφαίνεται τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ λέξεις αὐτὲς ποὺ θυμίζουν οἰκογένεια, μητέρα, πατέρα, γιὰ πολλοὺς δικούς τους λόγους. Μήπως ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶναι ποινικὰ κολάσιμες στὸ νά ἀκούγονται οἱ λέξεις αὐτὲς ;

Τὰ παιδιά ποὺ θὰ υἰοθετήσουν πῶς θὰ τοὺς ἀποκαλοῦν, πῶς θὰ τοὺς φωνάζουν; Γονέα Α΄ ἢ γονέα Β΄; Πῶς θὰ συστήνουν τοὺς «*γονεῖς*» τους στοὺς συμμαθητὲς καὶ τοὺς γύρω τους; «*Ἀπὸ ἐδῶ ὁ γονέας μου Α΄ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁ γονέας μου Β΄*». Ποιὸς θὰ παίξει τὸν πατρικὸ ἢ τὸν μητρικὸ ρόλο; Εἶναι θεμιτὸ νά ἐξισώνονται τὰ παιδιά μὲ τὰ ζῶα «*συντροφιᾶς*» ;

Ἡ παρένθετη μητέρα εἶναι ἀπορριπτέα ἐξ ἀρχῆς καὶ γιὰ τὰ ἑτερόφυλα ζευγάρια. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ἐξωσωματικὴ γονιμοποίηση. Ἰδιαιτέρως ἡ ἑτερόζυγη (ἀπὸ σπέρμα ἄλλου ἄνδρα).

Ἄς προστεθεῖ καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν. Δυστυχῶς θὰ διδάσκονται «*ἄλλο εὐαγγέλιο*» (Γαλ.1, 8-9) ἀφοῦ ἐξ ὀρισμοῦ ἡ ὁμοφυλοφιλία ἐκτὸς τῶν ἄλλων συμπεριλαμβάνεται στὰ θανάσιμα πάθη καὶ ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα βδελύσσεται ὁ Θεὸς (Λευϊτ.18,22).

Σε μιὰ ἀπὸ τὶς διδασχὲς τοῦ ἀββᾶ καὶ Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας Δωροθέου καταγράφονται δυὸ υἱοθεσίες διὰ χρημάτων :

Μία ἁγία παρθένος ἀγόρασε ἀπὸ ἓνα ναύκληρο ἓνα μικρὸ κοριτσάκι καὶ τὸ ἀνέτρεφε «εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ», καὶ «πᾶσαν ἀπλῶς τὴν εὐωδίαν τῶν ἁγίων ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ».

Μία ἄλλη «θυμελική» (πόρνη, ἑταίρα) ἀγόρασε καὶ αὐτὴ ἓνα ἄλλο κοριτσάκι τὸ ὁποῖο «ἀπετέλεσεν ἐργαλεῖο τοῦ διαβόλου». «Τί γὰρ ἄλλο εἶχεν ἢ ὄργη ἐκείνη διδάξει αὐτήν, εἰ μὴ τὴν ἀπώλειαν τῆς ψυχῆς ἐκείνης ;». Δυστυχῶς, τὸ παιδί αὐτὸ «οὐδέποτε εἶδεν ἢ ἤκουσε τίποτε ἀγαθόν (τὸ παραμικρὸ ἀγαθὸ), ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, πάντα τὰ αἰσχρά, πάντα τὰ διαβολικά» (ΦΕΠΕ 12, σελ. 386 καὶ 388).

Τὰ παιδιά ποὺ θὰ υἱοθετήσουν οἱ ὁμοφυλόφιλοι δὲν θὰ γίνουν «ἐργαλεῖα τοῦ διαβόλου» ἀφοῦ θὰ μάθουν «ὅλα τὰ αἰσχρά καὶ δαιμονικά» ; Ἐπίσης, εἶναι γνωστὸ ὅτι «διὰ τῶν θυρίδων εἰσῆλθεν ὁ θάνατος» δηλαδὴ διὰ τῶν πέντε αἰσθήσεων εἰσῆλθε ὁ θάνατος. Ἡ Εὐὰ ἄκουσε, εἶδε, ἄγγιξε, ὄσφράνθηκε, γεύθηκε καὶ ἐξέπεσε τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου.

Εἶναι βέβαιο ὅτι τὰ παιδιά αὐτὰ θὰ διδασθοῦν τὰ τῶν «γονέων» τους, γιατί «μετὰ ὀσίου ὄσιος ἔση, καὶ μετὰ ἀνδρός ἀθῶου ἀθῶος ἔση καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔση καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις» (Ψαλμ.17 [18] 26-27).

Ἐπίσης, ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ ἐπιλογή τῆς ἡμερομηνίας ψήφισης τοῦ ἐν λόγῳ ἐπαίσχυντου νομοσχεδίου δὲν εἶναι καθόλου συμπτωματικὴ καὶ ἀθῶα ἐκ μέρους τῶν ἀντίχριστων θιασωτῶν καὶ ἐνορχηστρῶν τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Ἀποτελεῖ σύνηθη τακτικὴ καὶ μάλιστα συνειδητὰ κακοπροαίρετη ἐπιλογή ἡμερομηνιῶν, οἱ ὁποῖες συμπίπτουν ἐντελῶς «τυχαῖα» μὲ Ὁρθόδοξες Δεσποτικὲς ἢ καὶ Θεομητορικὲς ἑορτές. Ἡ ἐπιλεγεῖσα ἡμερομηνία 2//15.2.2024 συμπίπτει - σύμφωνα μὲ τὸ Ὁρθόδοξο πάτριον ἡμερολόγιο- μὲ τὴν σημαντικότετη ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς **ἀντίπραξη** στοῦ μεγαλυτάριου :

«Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῶ, νέον βρέφος ἀποδοὺς ἐν ἀγκάλαις (σ.σ. Θεοδόχου) Συμεῶν; ».

(Ὑπαπαντὴ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡδὴ Θ΄).

Οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις μὲ αὐτὸ τὸ ἀντίχριστο νομοσχέδιο παραδίδουν τὰ μελλοντικὰ βρέφη (ὡς εἰκόνες Θεοῦ) στὰ μιὰρὰ χέρια βλάσφημων ἀνθρώπων ὡς **θυσία**-προσφορὰ πρὸς τὸν Βάαλ δηλαδὴ τὸν δικὸν τους πατέρα διάβολο !

Πρόταση πρὸς κάθε ὑπεύθυνη Ὁρθόδοξη Ἱεραρχία καὶ τὸ σύνολο τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας νὰ κηρυχθοῦν οἱ πολιτικὰ ὑπεύθυνοι καὶ ὅσοι συνέργησαν μαζί τους **ἀφορισμένοι καὶ ἔκπτωτα μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἀνεπιθύμητοι** στοὺς Ἱερούς Ναοὺς ἕως ὅτου μετανοήσουν, καὶ ἀποσύρουν τὸν κατάπτυστο καὶ **ἀντίχριστο νόμο**, καὶ γιὰ παιδαγωγικοὺς λόγους καὶ σωφρονισμό τῶν ὑπολοίπων.

Παροτρύνουμε την Ίερά Κοινότητα Αγίου Όρους με όμοφωνη απόφαση να συμπεριλάβει στον κατάλογο εισόδου ανεπιθύμητων προσώπων εντός Αγίου Όρους τούς διακόσιους εΐκοσι τρείς -223- βουλευτές και όλους τούς συνεργούντες στην ψήφιση του αντίχριστου νομοσχεδίου.****

Νά μὴν τούς παρέχεται διαμονητήριο εισόδου καθόσον εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ίερᾶς Κοινότητος.

Αὐτά ὡς ἐλάχιστον χρέος πρὸς τίς μελλοντικές γενεές ἀνθρώπων ὅτι ἐμπράκτως ὡς Ἀγιορεῖτες εἴμαστε σφόδρα ἀντίθετοι.

Ἡ Ὁρθοδοξία ἀποδεικνύεται μὲ τὴν Ὁρθοπραξία καὶ ὄχι μόνο μὲ ἀπλές δηλώσεις, κείμενα ἀνώδυνων ἐπιπτώσεων γιὰ τούς ἐγκληματίες τῶν ἀντίχριστων νομοσχεδίων.

Ὑπενθυμίζουμε : σὲ περίπτωση ἀπραξίας θὰ ἔρθει ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τούς υἱούς τῆς ἀπειθείας , καὶ σὲ ὅλους τούς κληρικούς καὶ λαϊκούς πού θὰ ἔχουν κοινωνία μαζί τους, καθὼς αὐτὸ ὑπαγορεύει ὁ πνευματικὸς νόμος τοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ.

**«Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ
τῷ ὀνόματί Σου δὸς δόξαν,
ἐπὶ τῷ ἐλέει Σου καὶ τῇ Ἀληθείᾳ Σου».**
(Ψαλμ. 113 [114] 9)

Ἀγιορεῖτες Κελλιῶτες Πατέρες.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ :

*<https://orthodoxostypos.gr/%E1%BC%80%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83%CE%B7-%E1%BC%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%B9%CF%84%E1%BF%B6%CE%BD-%CF%83%E1%BD%B2-%CE%B2%CE%BB%CE%AC%CF%83%CF%86%CE%B7%CE%BC%CE%B5%CF%82-%CE%B8/>

** <https://orthodoxostypos.gr/%CF%84%CE%BF-%CE%BD%CE%B1%CF%85%CE%B1%CE%B3%CE%B9%CE%BF-%CF%83%CF%84%CE%B7-%CE%B2%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B9%CE%B1%CE%B3%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%85%CF%80%CE%B5%CF%81-%CF%89%CE%BA/>

*** Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνον οἱ Ἐπίσκοποι, «συγκεχυμένη ἄποψη προερχόμενη ἀπὸ τὴν δυτική (σ.σ. παπική) θεολογία σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση. Γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση ὁ διαχωρισμὸς τῆς μίας καὶ ἀδιαίρετου Ἐκκλησίας σὲ δύο τάξεις, αὐτὴ τοῦ κλήρου καὶ αὐτὴ τῶν λαϊκῶν, εἶναι ἀδιανόητος. Τὴν Ἐκκλησία δὲν ἀποτελεῖ οὔτε ὁ κλῆρος μόνος, οὔτε ὁ λαὸς μόνος ἀλλὰ καὶ οἱ δύο τάξεις βρίσκονται ἀρμονικὰ συνυφασμένες καὶ συνηνωμένες σὲ ἓνα σῶμα μὲ κεφαλὴ τὸν (σ.σ. Θεάνθρωπο) Κύριο Ἰησοῦ Χριστό». [«Ἡ Ἐκκλησιολογία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου», Ἰω. Καρμίρης, Ἀθήνα 1958 σελ.17)].

**** **«Ἡ βουλή δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀγιασμό, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐξορκισμό».**

+ Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος Καντιώτης. Απόσπασμα ἀπὸ ὁμιλία του περὶ Ἑλλήνων πολιτικῶν (2'.22'') :βίντεο https://www.youtube.com/watch?v=YfVkk_8fags&t=6s
Ἀπομαγνητοφώνηση ὁμιλίας : <https://choratouaxoritou.gr/?p=65487>